

ESZTERGOM- BUDAPEST

HIT • REMÉNY • SZERETET

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI FŐEGYHÁZMEGYE NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ LAPJA

9. ÉVFOLYAM - 2011/3. SZÁM

„A II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulóján, 2012. október 11-én kezdődik és 2013. november 24-ig, Krisztus király ünnepéig tart majd a Hit éve, amelynek célja, hogy hirdessük Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne”

XVI. Benedek pápa

BERUHÁZÁS**VÁLSÁG****LÁTOGATÁS**

Az elkövetkező öt évre ismét Erdő Péter bíborost választották meg az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) elnökének a szeptember 29. és október 2. között Tiranában rendezett találkozón. A szervezet alelnökei a 2011 és 2016 közötti ciklusban Angelo Bagnasco bíboros, genovai érsek, az Olasz Püspöki Konferencia elnöke és József Michalik przemysli érsek, a Lengyel Püspöki Konferencia elnöke lesz.

Az albániai tanácskozás egyik központi témája az új evangelizáció volt. Erdő Péter bíboros a Vatikáni Rádiónak adott interjújában elmondta, hogy Európában az új evangelizáció Jézus Krisztus örömhírének újrafelfede-

AZ ÖRÖMHÍR ÚJRAFELFEDEZÉSE

zését, terjesztését jelenti a különböző, kereszténységben gyökerező társadalmakban, amelyek nagyrészt eltávolodtak a keresztény hittől. Az új evangelizáció tehát egyrészt a keresztény identitás megújítása, másrészt és legfőképpen annak a nyelvezetnek a keresése, amellyel jobban át tudjuk adni az isteni gondviselés által ránk bízott örömhírt.

Az európai ember ma nem olyan, mint régen volt, megváltoztak a körülmények is. A CCEE elnöke külön kiemelte, hogy manapság az emberek nagyon nyitottak a képek, az audiovizuális effektusok, a pillanatnyi benyomások, érzések keltette kommunikációra, és a mozgásos formákra is, mint a zárandoklat, a turizmus. A kimondott és leírt szó, a logikus érvelés sok kortársunk számára nehézséget jelent. Ezért egyrészt meg kell tanulnunk a

Díszdoktorrá avatták a varsói Stefan Wyszynski Bíboros Egyetemen Erdő Péter bíborost. A XIV. Kánonjogi Világkongresszus keretében szeptember 15-én megtartott ünnepség vendégei közt jelen volt Kazimierz Nycz varsói bíboros érsek; a volt prímás, József Glemp bíboros; az apostoli nuncius, Celestino Migliore érsek; a lengyel püspöki kar elnöke, József Michalik przemysli érsek; Varsó-Praga érseke, Henryk Hoser; József Kowalczyk gnieźnoi érsek, továbbá a varsói egyetem rektorai, állami méltóságok és országgyűlési képviselők. Az egyetem tizenkét éves történetében 24 díszdoktor avattak, köztük Boldog II. János Pál pápát és Mádl Ferenc korábbi magyar köztársasági elnököt. Az új díszdoktor levélben köszöntötte Bonisław Komorowski, a Lengyel Köztársaság elnöke és Donald Tusk lengyel miniszterelnök.

„Szívből kívánom, hogy mindazok, akik ebben a mostani utazásban részt vesznek, akik együtt imádkoznak és találkoznak a szentmisében, akik a vonatot megtekintik, kerüljenek egyre szorosabb kapcsolatba a minket szerető Istennel, és találják meg az utat egymás felé is” - olvasható abban az üzenetben, amelyet Erdő Péter bíboros Esztergomba küldött a Boldog II. János Pál pápa-émlé-

v o n a t

Megtartotta alakuló ülését szeptember 26-án a Parlamentben a Roma Koordinációs Tanács. A testület célja, hogy minél több szereplőt vonjanak be a romastratégia elkészítésébe és végrehajtásába. A Katolikus Egyház részéről jelen volt Erdő Péter bíboros, valamint Székely János és Kocsis Fülöp püspök. A Bíboros az ülés után tartott tájékoztatón a keresztény roma szakkollégiumok hálózatával kapcsolatban annak a reményének adott hangot, hogy a felsőoktatás mellett a középfokú oktatásra és szakoktatásra is kiterjedhet ez a tevékenység.

Szoros együttműködésről állapodott meg Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek és Tarlós István, Budapest főpolgármestere szeptember 27-én, a városházán tartott találkozón. A megbeszélést követően Tarlós István elmondta: húsz éve nem járt bíboros-érsek a városházán, ezért Erdő Péter látogatása is azt mutatja, hogy alapvetően

kommunikáció új nyelvezeit, más részről viszont meg kell őriznünk azokat a nyelvezeteket is, amelyek talán manapság kevésbé divatosak. Nem mondhatunk le a Bibliáról, nem mondhatunk le hitünk szavakban való megfogalmazásáról, nem mondhatunk le a logikus gondolkodásról, érvelésről sem. Az embert mindig a maga teljességében kell látnunk, éppen ezért az elmúlt években, kontinensünk különböző országaiban, városokban új missziós formákat próbáltunk ki, plébániai missziókat, városmissziókat; a párbeszéd új formáját kezdtük el a kultúra világával, a munka világával. Nagy reménységgel tekintünk arra, hogy a földrészen és az egész világon megerősödhet, növekedhet ez a tevékenységünk - hangsúlyozta Erdő Péter.

Fritzné Tökés Éva

megváltozott a városvezetés és a történelmi egyházak, köztük a katolikus egyház kapcsolata. A Bíboros köszönetet mondott Tarlós Istvánnak az Erzsébet híd és a Március 15. tér közt található Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templom homlokzatának felújításáért.

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének VIII. Országos Kongresszusát október 7-én Kövér László, az Országgyűlés elnöke nyitotta meg az Országházban. Az idei, *Krisztusban van az igazság* című kongresszus első napján többek között előadást tartott Orbán Viktor miniszterelnök, a másodikon Szászfalvi László egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár. A rendezvényt Erdő Péter bíboros *Igazságosság és közjó* című előadása zárta.

Október 23-án, a nemzeti ünnep alkalmából interjút adott a Vatikáni Rádiónak Erdő Péter bíboros. „Kialakult az emberek közt egy nagyfokú szolidaritás, összetartás. Talán azóta sem volt akkora egység a magyar társadalomban. A szolidaritás és összetartás olyan érték, amelyre törekednünk kell, amelyet mindenféle világnézetű embernek meg kell becsülnie, mert erre nagy szükségünk van” - mondta arra a kérdésre, hogy melyek azok az értékek, amelyeket a keresztényeknek meg kell őrizniük az 1956-os forradalom és szabadságharc örökségéből. „Megéreztek azokban a napokban a világ szolidaritását is. Itt most nem a nagypolitikáról beszélnek, hanem az emberekről. A lengyelek vért küldtek, sokan a kabátjukat levették és elküldték Magyarországra, különböző spontán segélyakciók is indultak. Ezekre gyerekként még magam is emlékszem... Az összetartás, hála vagy szolidaritás érzése a szomszéd népekkel, ez is nagyon fontos üzenete 1956-nak” - fogalmazott Erdő Péter. Kitért arra is, hogy a nyugat-európai országok, Amerika és Ausztrália is nagylelkű segítséget nyújtottak a Magyarországról az 1956-os forradalom után menekülő embereknek.

Neumayer Katalin

EGYÜTT AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉBEN

A templomokban lévő missziós kereszték és az azokon látható évszámok a plébániai közösségek lelki megújulását jelzik. A mi életünkben és az Egyház életében az új evangelizáció ideje jött el, mert az elmúlt fél évszázadban olyan jelentős változások mentek végbe a világban, amelyek nehézséget, de reményt is jelenthetnek az evangélium hirdetésében. Ez ember nagysága nem valósulna meg Isten teremtő és gondviselő tevékenysége nélkül, de mivel szabadságot adott az embernek, és nem rabszolgákat, hanem szabad akarattal rendelkező személyeket teremtett, ezért fennáll annak a lehetősége, mint ahogy mindig is fennállt, hogy Isten teremtője, az ember szembefordul a Teremtővel, az ő Istenével. Hazánk, de más ország is megtapasztalta az ideológiák lelki és fizikai pusztítását, amely sokakat eltávolított az Egyháztól vagy meg is akadályozott abban, hogy felismerje a keresztény hivatás szépségét. Most az Egyházzal együtt kell gondolkodnunk, és a magunk részéről megtenni mindent, hogy Krisztus evangéliuma erejét ne veszítse, sőt megmutassa hatását a világban, a népek és nemzetek között, a közösségekben, a családokban és a hívők személyes életében.

2010. július elsején XVI. Benedek pápa létrehozta az Új Evangelizáció Pápai Tanácsát. Intézményt hívott életre, amelynek a feladata, hogy lehetővé tegye és biztosítsa az evangélium hirdetésének új vagy korábban is ismert módszereit. Mindezt azért, mert főként a civilizált világ gondolkodásában és mindennapi életében jelentősen távol került Istentől, de a saját rendeltetését megvalósításától is.

Gondoljuk végig, hogy mit is jelent XVI. Benedek pápa missziós programja, az új evangelizáció. Erre a feladatra Krisztus és az Egyház iskolájában kapunk tanítást, lelki és szellemi képzést, mert maga az Úr Jézus kéri: „Legyetek tanúim!” (ApCsel 1,8). Egyénileg és közösségekben is fontoljuk meg, hogy mit is jelent az Egyházzal együtt hirdetni az evangéliumot.

Az Egyház hangjára szeretnénk figyelni, és a Szentatya által kért lelki megújulásban részt venni. Ha megnézzük Európa lelki térképét, akkor azt látjuk, hogy nagyon sok érték van jelen az embereken, a személyi méltóság, a vallás értékelése, az igazság és a béke utáni vágy, a felelősség a világért, a természetért, a népek közötti szolidaritás és a törekvés egy új és igazságosabb világrend felépítésére. Az elmúlt hónapokban bizonyára mi is csodálkoztunk az észak-afrikai és a közel-keleti emberek igazságérzetén, akik felléptek az elnyomás és az igazságtalanság ellen.

A pozitív jelenségek ellenére azonban akadályok is gördülnek a hit terjedése elé. Az egyik a

racionalizmus, amely a tudomány szűk értelmezésével nemzedékek sorából zárja ki a természetfölötti valóságot, a kinyilatkoztatás elfogadását és az Istennel való találkozás lehetőségét. Ez a hit és az értelem ütközésének területe.

Ilyen pontokon határozottnak kell lennünk, mert a hitünket nemcsak hirdetni és magyarázni kell, hanem ami mára feledésbe merült, azt meg is kell védeni. A következő, ami szembehelyezkedik a Lélek törvényével, a szubjektív szinte elkeseredett hangsúlyozása, amely végső soron lehetetlenné teszi az őszinte emberi kapcsolatokat és individualizmushoz vezet. Ez az öntörvényű magatartás árad a hírközlő eszközökből és a reklámokból, amelyek első sorban a gyermekek és a fiatalok vannak kitéve, akik önzésükből vagy magányukból menekülve különféle pótlékokat keresnek. Ez manapság a többszoros televíziós és az internet felelősség nélküli világába vezeti őket, ahol a múlt pillanat fogságában, az érzékek és az érzelmek síkján fogyasztanak, s ezáltal mintegy lelkileg lebénulva képtelenek megnyílni egy olyan élet-szemléletre, amelyben lelki és vallásos szempontok vannak.

Az akadályok közé tartozik a materializmus, amely bennünket, keresztényeket is körülvesz és fenyeget, mert kísértés formájában számos olyan vágy fogalmazódhat meg bennünk, amely csak a földi és anyagi javakban képzelet el a boldogulását. Ez az úgynevezett gyakorlati materializmus, amely kiszorítja gondolkodásmódjából a természetfölöttit.

A hit és az evangélium terjesztésének útjában áll még az ateizmus és annak sokféle változata. Ateizmus és materializmus szinte együtt jár, mert mindkettőnek az eredménye, hogy az ember elveszíti a lélek támasztát, és csak az anyagi javakban remél boldogulást. Természetesen vannak olyanok, akik tagadják Isten létét, s azt értelmetlennek gondolják, vagy az embert annyira felmagasztalják, hogy ezáltal az Istenbe vetett hit elveszíti irányító erejét, van, ahol emberi értékek kerülnek Isten helyébe, és a világi események, a fogyasztói mentalitás kitöltik az ember életét, ami megnehezíti

ti - hacsak nem lehetetlenné teszi - az Istenhez való eljutást.

Mit tehet az Egyház, és hogyan tudunk mi bekapcsolódni apostoli munkájába?

Úgy, hogy kezünkbe vesszük az egyházi írásos megnyilatkozásokat. VI. Pál, Boldog II. János Pál és XVI. Benedek pápa tanítása is óriási erőfeszítéseket tesz az evangélium újrahirdetésére, vagyis az új evangelizáció egyházon belüli tudatosítására, az erre való nevelésre, a konkrét pasztorális missziós program kidolgozására. Egyházunk azt tanítja, hogy az említett jelenségekre az egyetlen orvosság az Egyház tanításának megfelelő elsajátítása és kifogástalan élete lehet.

Maga az Egyház szólított fel bennünket arra, hogy vegyük komolyan az evangélium hirdetésének feladatát, és gondolkodjunk vele, az Egyházzal, vagy ahogyan az ősi mondas tartja, legyen meg bennünk a *sentire cum ecclesia*, vagyis az Egyházzal való együttérzés képessége. Az Egyházon keresztül maga Krisztus szólít fel bennünket, aki nem kevesebbet kér tőlünk, mint azt, hogy: „Menjetek, és hirdessétek az evangéliumot!” (Mk 15,15)

Kránitz Mihály

adja annak, hogy a kereszténység szeretné másoknak is továbbadni az Evangélium üzenetét. XVI. Benedek pápa nagy örömmel fogadta a kezdeményezést; Fisichella érsek pedig összehívta tizenegy város érseit, illetve az érsekek képviselőit, hogy kidolgozzák a Metropoliszok misszióját. A nyár folyamán tizenegy európai egyházmege képviselőjével folytatott megbeszélést, amelyek igen jelentős városokat képviselnek: Barcelona, Bécs, Esztergom-Budapest, Dublin, Köln,

Lisszabon, Liverpool, Mechelen-Brüsszel, Párizs, Torino, Varsó. A vatikáni egyeztetésen a bíborosok közül Luuiz Martínez Sistach, barcelonai érsek volt jelen; a magyar főegyházmegye Székely János segédpüspök képviselte. A jelenlévő brüsszeli segédpüspök javaslatára tizenkét ország nagyvárosa vesz majd részt a misszióban, mert ez a szám szimbolikus üzenetet hordoz. A tervek szerint jövőre a nagyjójtben zajlanak majd az események.

ESZTERGOMBA LÁTOGATOTT A NUNCIUS

Erdő Péter bíboros meghívására szeptember 13-án Esztergomba látogatott Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius. A szentszéki követ megtekintette a bazilikát, imádkozott Boldog Meszlényi Zoltán püspök ereklyéi előtt, majd a főtemplom mellvédjénél csodálta meg a dunai panorámát. A program keretében felkereste a Szent Adalbert Központot, ahol találkozott az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanári karával. A Prímás Pince után a nap zárásaként látogatást tett az Érseki Palotában.

XVI. Benedek pápa 2011. június 6-án nevezte ki az oderzói címzetes érseket Magyarországot apostoli nunciussá. Alberto Bottari de Castello augusztus 17-én érkezett Magyarországra, másnap, augusztus 18-án adta át megbízólevelét Schmitt Pál köztársasági elnöknek a Sándor-palotában. Azóta több pontját felkereste országunknak, Esztergomon kívül például már járt Mátraverebély-Szentkúton is.

Alberto Bottari de Castello érseket október 7-én kihallgatáson fogadta a Szentatya az Apostoli Palotában. Az audienciát követően a Vatikáni Rádió kérdezte meg az apostoli nun-

ciust, milyenek első benyomásai a magyar egyházzal. Az érsek elmondta, hogy augusztus 15-ig Japánban maradt befejezni korábbi küldetését. Néhány nappal később érkezett meg Budapestre. Hangsúlyozta, hogy nagyon figyelmes és szívélyes fogadtatásban volt része, Erdő Péter bíboros a repülőtéren fogadta, több ízben találkoztak, koncelebrált vele és a püspökkel a Szent István-napi ünnepi szentmisén a bazilika előtti téren. Azt tapasztalta, hogy az emberek büszkén megvallják mély keresztény, katolikus öazonosságukat és nagy áhítattal élik meg az ünnepet. Fontosnak tartja, hogy Magyarország mindig is a híd szerepét töltötte be kelet és nyugat között. A mátraverebély-szentkúti kegyhelyen nagy hatást gyakorolt rá az emberek hite és természetes lelkesedése.

Kifejezte örömét, amiért Schmitt Pál köztársasági elnök és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes *Laudetur Jesus Christus* köszöntéssel fordultak hozzá kezdettől fogva. Örül annak, hogy olyan nép körében szolgálhat, amely maradéktalanul vissza akarja szerezni keresztény öazonosságát és

ezt az alkotmányban is kifejezésre juttatja. A magyar egyházra váró feladatokról elmondta, hogy a legnagyobb kihívás a szenvedés, a vértanúság, a korlátozások között megélt múlt után az, hogy meg kell élni a hitet, mert az Úr ezt lehetővé teszi. Annyi mindenért aggódunk, miközben az emberi élet olyan törékeny. A nuncius Japánban megtapasztalta a földrengést és elmondta: azokban a pillanatokban az ember egyenlő a semmivel. Amint egy kicsit megmozdul a természet, az ember rádöbben saját törékenységére. Ha nem érezzük, hogy Isten kezében vagyunk, semmit sem érünk.

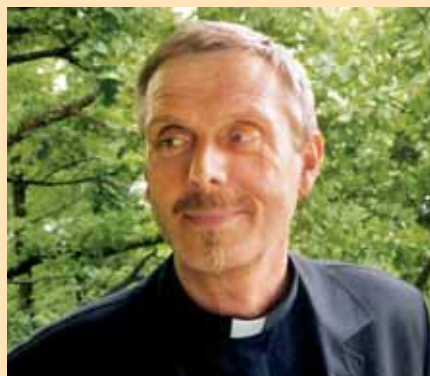
A pápai kihallgatásról szólva elmesélte, hogy a beszélgetés mintegy felét Japánnak, a földrengésnek és a helyi egyháznak szentelték. Utána pedig megköszönte a Szentatya, hogy Magyarországra nevezte ki. Visszahívta Európába, egy olyan országba, ahol nyíltan meg lehet vallani, hogy keresztények vagyunk, ahol az emberek ezt nem szégyellik és nem titkolják. A kihallgatás végén XVI. Benedek pápa áldását kérte új küldetésére és Magyarországra.

Magyar Kurír

Beiktatták hivatalába a Budapesti Német-nyelvű Szent Erzsébet Katolikus Közösség új plébánosát, Gregor Stratmann.

A vesztfáliai születésű Gregor Stratmann (56) megszokottan semmiképp sem tekintethető életutat mondhat magáénak. Érettségi után egy esztendeig szociális gondozóként dolgozott egy izraeli kibucban, és egy nem zsidó károsultak számára létesített otthonban. Egy év civilszolgálat után kezdte meg egyetemi tanulmányait teológia és szociológia szakon. A diploma megszerzése után középiskolában tanított Münchenben, majd ismét külszolgálatot következett, 1987 és 1990 között a dél-afrikai Pretoriában tanított az ottani Német Iskolában. A 90-es évek elejétől tudatosan készült a papi hivatásra. A szemináriumot Münsterben végezte el, és 1992-ben ott szentelték fel. Káplán, majd plébános volt Hertenben, és mielőtt Budapestre került, kilenc évig a müncheni Szent Tamás-templom plébánosaként teljesített szolgálatot.

Az 1920-as évektől több-kevesebb megszakítással Budapesten működő németnyel-

Szabó Katalin

vű katolikus közösség helyzete Stratmann atya megítélése szerint sok vonásában eltér a szokásos németországi vagy akár magyar plébániákétól, ugyanis kis létszámú, mintegy 2000-2500 tagja van, és az a különlegessége, hogy közössége állandó változásban van. A Budapesten és környékén élő német, osztrák, svájci katolikus családok pár esztendeig tartoznak csak a közösséghez, elköltöznek, majd újabban érkeznek helyettük. Ebben különbözik más plébániáktól: ezeknek az idegen

nyelvi környezetben élő úgynevezett „gazdasági nomádoknak” sokkal nagyobb szükség van lelki gondozásra. „Németországban lekipásztorként sokkal inkább szervező, irányító, menedzseri munkát kellett végezniem, itt viszont a lelkiek, a személyes találkozások, beszélgetések kerülnek előtérbe. Ezek az emberek nagyon gyakran magányosak, sokkal inkább szükségük van a közösségre, a lelki atyára. Ne feledkezzünk meg a magyarországi németekről sem, akiknek olyasvalakire van szükségük, aki az óhazából jött, felmenőik hazáját képviseli. Mindezeket szem előtt tartva alakítottuk ki a vasárnapi „lelki kávézót”, azaz a szentmisék után összejövünk beszélgetni. Újra és újra meglep, hogy híveink mennyire igénylik ezeket az együttléteket.”

Terveiről és feladatairól szólva az atya elmondta, hogy nagyon fontosnak tartja az anyanyelvi hittanoktatást a Budapesti Osztrák-Magyar De La Salle Európa Iskolában és az Osztrák Gimnáziumban, valamint a Német Thomas Mann Gimnáziumban.

AZ ODAFÖNT VALÓKAT KERESSÉTEK!

Egyre többször beszélünk arról, hogy terjed a hitetlenség, hogy sokan különféle pótlékokban, álvallásokban keresik a választ életük kérdéseire, és ezért újraevangelizálásra van szükség. A népszámláláskor sokan vallották magukat katolikusnak, de vajon látszik-e ez a hétköznapi életben? Hogyan akarjuk meggyőzni kételkedő társainkat, ha mi magunk sem gondoljuk komolyan hitünk tanítását, ha nem állítjuk eléjük életünk példáját? Mitől válik vonzóvá közösségünk? Mi ébreszthetne vágyat embertársainkban a hozzánk csatlakozásra?

A halállal kapcsolatos állásfoglalásunk lehetne egyik hatásos jele annak, hogy mi nem csak ebben az életben bízunk, és reményünk nem enyészik el anyagi javaink elvesztésével, sőt földi vándorlásunk bevégeztével sem.

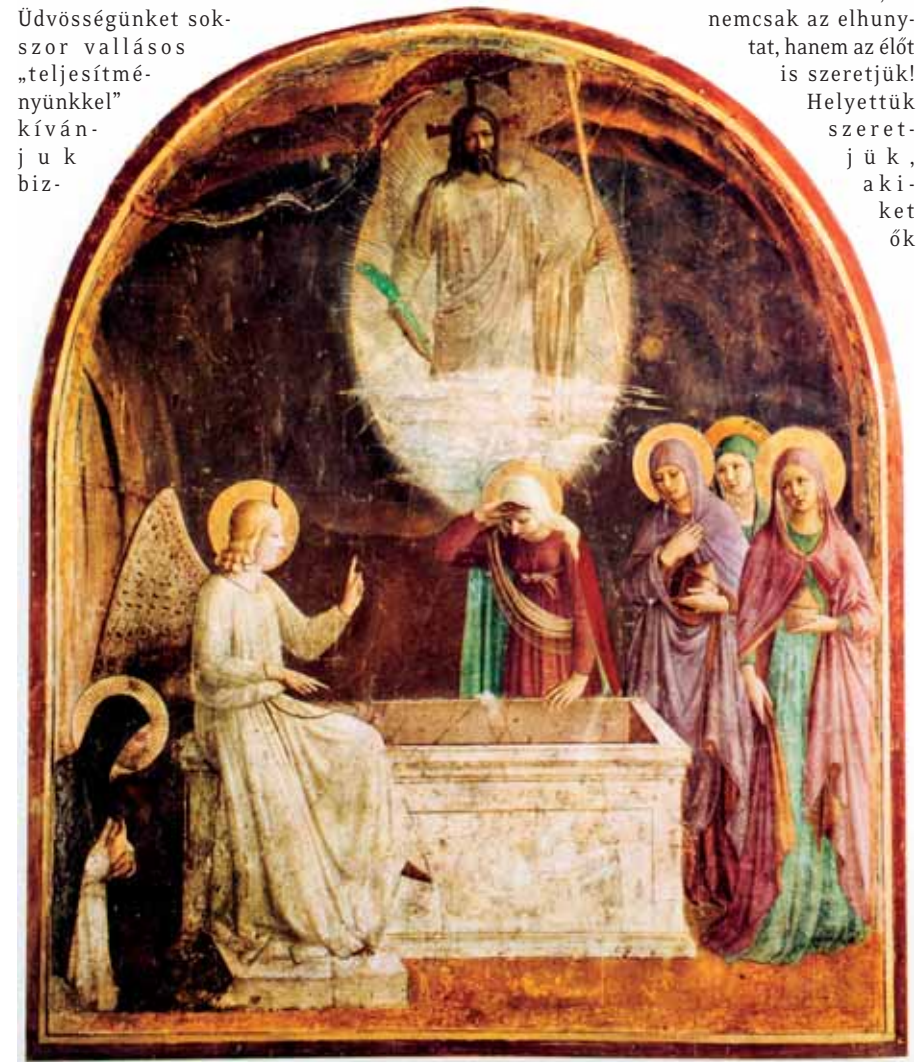
Ám szeretteink temetésekor mi magunk is könnybe lábadt szemmel nézünk a nyitott sírgödörbe, és ezekben a napokban, amikor halottainkra emlékezünk, tekintetünk a földre irányul végső nyughelyüknél. Ilyenkor mindig feldereng előttem Fra Angelico freskója, amelynek emléke mélyen belém ivódott. A firenzei San Marco-kolostor egyik képén az a jelenet látható, amikor az asszonyok Jézus sírjánál állnak. Egyikük még kezét is a szeméhez teszi ellenzőnek, eltakarva minden felülről érkező sugart, és így bámul lefelé az üres sírba. A szarkofág peremén egy angyal ül. Egyik kezével a sírra mutat, a másikkal felfelé. Csodálkozó tekintetéből kiolvasható: „Miért keressitek az élőket a holtak között?” (Lk 24,5) Nekünk is szól e csodálatos alkotás üzenete: elhunyt szeretteinket nem a földben, hanem az égi hazában kell keresnünk!

Ezt a tanítást képviseli az esztergomi bazilika is. A Duna fölött magasodó szelvény felirat hirdeti: „Az odafönt valókat keressétek!” Belépve a székesegyházba a kupola magasa is az ég felé vonzza a tekintetünket, miként csak fölfelé tekintve találjuk meg küzdelmünk célját és értelmét. Csak az örök értékek tudnak bátorítást adni, hogy ne csüggedjünk el, ha belefáradtunk az élet terheibe. Csak ebben a távlatban találjuk meg azt az erőt, amellyel meg tudjuk tartani reményünket, amikor nap mint nap kudarcok érnek minket. Az Égi Haza vágya készlet kintartásra.

De a bazilika nemcsak „Feje és Anyja”, hanem „Tanítója” is a magyar Egyháznak, ezért választ is ad, hogy hol találjuk meg, amit keresünk. A főhomlokzaton, a bejárati ajtó fölötti domborművön Zakeus történetét látjuk. Jézus éppen felszól a fára: „Zakeus! Jöjj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.” (Lk 19, 5) Nem elég, hogy láttál, hogy találkozott velem, én nálad akarok maradni! A templom az Istennel való találkozás biztos

pontja, olyan hely, ahol megismerhetjük Őt. De Jézus nem akar az oltárszekrénybe zárva magára maradni, hiszen „vándorlásunk társa lett”.

Könnyű elfelejteni arról, hogy „a mi hazánk a Mennyben van” (Fil 3, 20). Gyakran abban keressük nyugalmunkat, hogy bebiztosítjuk jövőnket bankbetétekkel, jó kapcsolatokkal, sikeres pozícióval, pedig földi otthonunk nem örökkévaló. Üdvösségünket sokszor vallásos „teljesítményünkkel” kívánjuk biz-

tosítani, pedig a számadáskor, amikor szétválasztják az igazakat a bűnösöktől, nem azt fogja kérdezni az ítélő Krisztus, hogy mennyit imádkoztál, böjtöltél vagy mennyit voltál templomban, hanem azt, hogy felismertél-e engem embertársaidban.

Jézus búcsúbeszédében is kihangsúlyozta, hogy: „...ismeritek oda az utat, ahová megyek.” (Jn 14, 4), hiszen Ő az „Út, az Igazság és az Élet” (Jn 14, 6). Ha nem csak a magunk útját

akarjuk járni, ha nem csak a magunk igazát keressük, ha nem csak önző módon magunknak akarunk élni, akkor már itt a földön megtapasztaljuk Isten országának örömét.

A Hitvallás elimádkozása legyen komoly alapja az örök életbe vetett hitünknek! Ne csak gondoljunk szeretteinkre, képeiket, használati tárgyaikat nézegessük, sírjukat gondozzuk! Úgy mutathatjuk meg szeretetünket halottaink iránt, ha

nemcsak az elhunytat, hanem az élet is szeretjük! Helyettük szeretjük, akiket

szerettek, folytatjuk munkájukat, újra és újra átgondoljuk tanácsaikat. Bár az odafönt valókat keressük, mégis itt a földön őrizzük emléket.

És ha itt a földön befogadjuk az „odaföntieket”, mi is helyet kapunk az Égi Asztalnál, ahol együtt lehetünk szeretteinkkel, akik előttünk eltávoztak.

Németh János

FOLYTATÓDIK A VIZITÁCIÓ

geivel, az egyes lelkiismereti mozgalmakkal, csoportokkal - akár a karitással vagy a képviselőtestülettel - való találkozások tovább árnyalják a képet. Megmutatják, hogy milyen a vallási élet, mit jelent a Katolikus Egyház vagy az adott plébánia az ott lakó embereknek.

A látogatások során a Főpásztor szinte mindenütt találkozik betegekkel is. Őket a Bíboros a plébánia kincseinek nevezte. A betegek látogatása megrendítő egyéni élmény. A magatehetetlen, beteg embernek is mély hite és nagy szeretete van. Ezeknek a betegeknek az imája az egész plébániai közösség értartaléka. Hiszen akit meglátogathatunk, akinek a hittel és az Egyházzal kapcsolata van, akit ismer a plébános, az az egyházközség betege, abban él a remény, él a hit. Ő a betegségét nem mint értelmetlen szenvedést éli meg, hanem fölfedezte annak tartalmát, és Isten segítségével értékké teszi.

Nagy élmény az is, amikor a liturgiában a hívők népesebb közösségével találkozunk, esetleg bérmlásra, vagy felnőttkeresztelezésre kerül sor. Ugyanígy, ha betekinthetünk a hitoktatás munkájába vagy meglátogathatunk egy-egy iskolát, meghallgatjuk a terveiket, a gondjaikat, adott esetben az épületük állapotával összefüggő kérdéseket is - válaszolt Erdő Péter bíboros a plébániai látogatások összetettségét.

A Főpásztor arról is beszélt, hogy milyen tapasztalatokat szerzett a plébániák gazdasági helyzetéről, az ott dolgozó emberek, papok és munkatársak személyes élet- és munkakörülményeiről. Például vannak-e a plébánián a közösségi életre, a hívek liturgián kívüli találkozására is alkalmas helyiségek. Mindig külön érdekességet jelent a karitászmunkával való találkozás. A plébániák kezdik átérezni, hogy bár fontos dolog az adománygyűjtés, mert szükség van a pénzre vagy a ter-

mészetbeni adományokra, de még fontosabb a személyes segítségnyújtás, megtalálni azt, aki rászorul. S amikor a plébánia már ismeri, számon tartja azokat, akiknek szükségük van a segítségre, az mindig óriási erő és érték.

A vizitáció során olykor azonnali beavatkozásra is szükség lehet. Az intézkedés nem úgy történik - hangsúlyozta Erdő Péter -, mint a középkorban, amikor a vizitáció során a Főpásztor valamit elrendelt, nyilvánosan és közvetlenül rendelkezett. Nemrég megtörtént például, hogy látván a lelkipásztor igen rossz lakáskörülményeit, az egyházmegye Gazdasági Tanácsa anyagi támogatással segítette a hátrányos helyzetű plébániát.

Egy-egy plébánia meglátogatása két-három napig tart, és általában a hétvégékre esik. Mindez időigényes, de egyben örömteli munka. Nem minden héten kerülhet sor ilyen látogatásra - fogalmazott a Bíboros -, de elég jó ütemben haladunk. A munkatársaim számára sem kis kihívás ez, de úgy látom, hogy ők is érdeklődéssel végzik a munkát, szívesen vesznek benne részt. A legutóbbi személyes főpásztori egyházlátogatás az 1930-as években történt. Azután jött a háború, majd az ismert körülmények ilyen látogatásra nem adtak lehetőséget. 1993-ban alaposan megváltozott az egyházmegye területe. Ez azt jelenti, mutatott rá Erdő Péter, hogy sok plébánián esztergom-budapesti főpásztorként első alkalommal teszek látogatást, és ezeken a helyeken a váci vagy a székesfehérvári egyházmegye hagyományaival is találkozom. Az irattározás rendszere vagy a régi időkben a plébániai könyvek vezetésének a módszere is eltért egy kissé az egyes egyházmegyeekben. Ezek is érdekes benyomások - összegezte tapasztalatait Erdő Péter bíboros, a főegyházmegye érseke, amikor beszámolt a második éve folyó kánoni vizitációról.

Zimányi Ágnes

Boldog Meszlényi Zoltán életének példája megtanít minket arra, mit jelent az, hogy hitünket bátran megvalljuk és hitünk szerint élünk. Ő hűséges akart lenni hitéhez és hivatásához, nem kereste a színpadias, hősies helyzeteket - mondta Erdő Péter bíboros-érsek a Budapest Tisztviselőtelepi Magyarok Nagyasszonya-plébániatemplom jubileumán, amikor felszentelezte a templom oltárát, amelyben elhelyezte Boldog Meszlényi Zoltán ereklyéjét.

A templomot 80 éve, 1931. október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén szentelte fel Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás, ünnepélyes keretek között. Az évfordulóhoz kapcsolódott a plébánia vizitációja és

a bérmlás szentségének kiszolgáltatása is.

Milyen szerepet tölt be ma a plébánia a környék életében? Vargha Miklós Péter plébános szerint mindig a hívek aktivitásától függ, attól, hogy mennyire érzik ezt fontosnak. Feltételezhetően 3200 katolikus lakik a plébánia területén, de szorosabb kapcsolatban négy-öttszázan vannak vele. A Rezső téri talán a főváros harmadik legnagyobb temploma, ugyanakkor a harmadik legkisebb egyházközsége. Valószínűleg nem ekkora lakosságra építették a templomot, hanem arra gondoltak, hogy sokkal többen laknak majd itt. Rádásul sok, eredetileg lakóháznak épült házban hotel vagy vállalkozás működik.

Amióta itt vagyok plébános, azt látom, hogy a családokat kellene erősíteni - mondta Péter atya. A plébánián többek közt Igen Klub és regnumos közösség is van. MÉCS házasközösségek is működnek, amelyek havonta egyszer jönnek össze. Minden nyáron rendezünk családok táborát - mutatott rá a plébános. - Az a tapasztalat, hogy azok a gyerekek maradnak meg a közösségekben, akik szüleikkel együtt járnak szentmisére. A plébánia a Tisztviselőtelepen található Vajda Péter Általános Iskolával is jó viszonyban van. Hárman tartanak ott hittanórákat, az iskola pedig minden évben a templomban rendezi meg karácsonyi műsorát.

SzG

LISZT FERENCRE EMLÉKEZTÜNK

Október 22-én ünnepeltük Liszt Ferenc születésének 200. évfordulóját, amely az emlékév csúcspontját jelentette. A Krisztus-oratórium díszelőadását Budapesten a Szent István-bazilikában, a Megváltó teljes életét feldolgozó műhöz talán legméltóbb helyen tartották az évforduló estéjén, Schmitt Pál köztársasági elnök, valamint Szócs

Géza kultúráért felelős államtitkár jelenlétében. A Nemzeti Filharmonikusokat és a Nemzeti Énekkart, valamint az énekes szólistákat - Szabóki Tündét, Gál Erikát, Ócsay Annamáriát, Horváth Istvánt, Orendt Gyulát és Kovács Istvánt - Kocsis Zoltán vezényelte a több mint ezerfős hallgatóság előtt.

A MAGYAR KATOLIKUS KULTÚRA NAPJAI ESZTERGOMBAN

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia három éve hirdette meg azt a kezdeményezést, amelynek keretében különös figyelem irányul, lehetőség adódik a magyar katolikus kultúra célzott megismerésére, népszerűsítésére. Örömteli, hogy egyre több egyházi szervezet, gyűjtemény kapcsolódik a program-sorozathoz, amelyet idén október 3-9. között tartottak remélhetőleg a hívők nagy örömeire, s a nem hívők megnyerésére is. Különös felhősség járul ilyenkor az egyházi gyűjteményekre, hiszen itt, ezekben a könyvtárakban, múzeumokban, levéltárakban felhalmozott, rendszerezett, megőrzött és védett dokumentumok, műtárgyak tanulmányozásával követhető leginkább nyomon a katolikus kultúra értékeinek összessége. S talán ez esetben nem feltétlen csak a kutatás céljával, hanem egyéb vonatkozásokban is: megismertetni a magyar nemzeti örökség szempontjából is jelentős kincseinket és magukat az őrzőhelyeket.

A főegyházmegye esztergomi gyűjteményei közül a Keresztény Múzeum és az Esztergomi Hittudományi Főiskola Könyvtára közös szervezésben kapcsolódott az országos programhoz.

A könyvtárban Soós Sándor: *Út menti szakrális emlékek, Esztergom-Budapesti Főegyházmegye, Dunakanyar-Pilis* (Budapest: Püski Kiadó, 2011) című könyvének bemutatóját tartották meg október 5-én. A bevezetőben Székely János esztergom-budapesti segédpüspök, az Esztergomi Hittudományi Főiskola rektora Ady Endre: *Krisztus-kereszt az erdőn* című versét idézve hívta fel a figyelmet a települések mellett felállított memóriákra, az út menti kereszt csendes áhítatá-

ra. Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum mb. igazgatóhelyettese művészettörténészként, értő szakmaisággal mutatta be részleteiben is a kötetet, annak alaposágára, adat- és képanyagára is felhívva a figyelmet. Jáki Teodóz OSB néprajztudós előadása pedig e hatalmas gyűjtőmunka tágabb kontextusaira rámutatva jelentőségét abban emelte ki, hogy a kárpát-medencei magyarság és katolikus hitvilágunk öröksége szempontjából is szükség van a népi áhítat, népi vallásosság emlékeinek ilyen megőrkítésére, hitünk megtartására - idézve a Szentatya korábbi írását.

Az esten megjelent Püski István, a könyv kiadója, közreműködött Ágoston Máté, az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium tanulója. A Hittudományi Főiskola Musica Sacra tanára, Pálmai Árpád pedig szakrális népi dallamok előadásával tette szebbé a programot.

A Keresztény Múzeumban október 7-én este hallgathatták meg az érdeklődők Vedres Csaba és Gyermán Júlia *Lélektánc* című zenés műsorát. Az est mottója - „megtalálni Istent sose késő, sose korán” - összegzi a művész házaspár (zenei) hitvallását: fellépésüket nem kizárólag művészi produkciónak, sokkal inkább misszionának tekintik. A saját, főleg Vedres Csaba alkotta szerzemények és az egyéb feldolgozások elektromos orgonán, hegedűn és énekhangon szólaltak meg. A hallgatóság elé széles zenei palettát tártak: a könnyedtől a komolyzenéig, a jazztól az improvizációig terjedő, líraisággal teli előadás lehetőséget adott a kellemes zenei élményre és a meditatív elmélyülésre egyaránt.

Szalai Katalin

„SZENT ISTVÁN ÉS MŰVE”

A 2000. év karácsonyán az esztergomi bazilikában áldotta meg Paskai László bíboros a 33 művész által tervezett és szőtt 18 m²-es falikárpitot, amely azóta a Keresztény Múzeum gyűjteményének egyik leghíresebb kortárs darabjaként vált ismertté.

Létrehozója a fennállásának 15. évfordulóját ünneplő Magyar Kárpitművészek Egyesületének tagjai, akik ebből az alkalomból a művészcsoport által készített további három nagyméretű, reprezentatív közös munkával együtt mutatják be alkotásukat a budapesti Iparművészeti Múzeumban. Nagyszerűség és méltóság jellemez minden egyes kollektív munkát. A tiszteletre méltó, hosszadalmas és rendkívül megerőltető szellemi és fizikai munka vegyével a sűrűn szőtt szálak kötéseiből lenyűgöző képek állnak össze. Az elsőként, 1996-ban elkészült mű a honfoglalásnak állított emléket egy régi, a Kárpát-medencét ábrázoló térkép megjelenítésével. A második alkotás az államalapítást jeleníti meg (1998-2000) egy középkori emlékből összerendezett montázzsal. A harmadik, amelyen a Corvinák világát csodálhatjuk, a reneszánsz kort idézi meg (2003-2004), a legújabb pedig a magyar európai uniós elnökség alkalmából született (2009-11) és az Európa térképén megcsillanó ragyogó csillagos égboltot ábrázolja. A kiállító 64 művész önálló életművének létrehozása mellett fontosnak tartja a fél évezredes múltra visszanyúló kárpitművészet technikájának megőrzését, de egyúttal igyekszik a XX-XXI. század újító törekvéseit is megmutatni a műfaj lehetőségein belül.

Megnyitó beszédében Szócs Géza kulturális területért felelős államtitkár a kárpit műfajának európai beágyazottságát és magyar művelőinek különlegességét emelte ki. A hazai alkotók a világ élvonalába emelkedtek az utóbbi évtizedben. Majd így fogalmazott: „Ebben az összekuszálódott térben és időben, az intrikák szorításában, a pusztuló szellemi és metafizikai értékek kiüresedésében fel kell mutatni egy tenyérnyi színes

világot, önmagunk betűbe, képbe, anyagba dermedt néma üzenetét. Hogy itt voltunk, s még itt vagyunk és megpróbáljuk továbbvinni álminkat”.

Kontsek Ildikó

KRISZTUST LÁTJÁK AZ ELESETTEK BEN

Budapest VI. kerületében, a Király és az Izabella utca sarkán idén januárban szociális segítőközpont nyílt a Jó Pásztor-nővérek és az Új Jeruzsálem Katolikus Közösség együttműködésével. Az itt dolgozók a rászorulókkal való minden találkozásban a keresztény felebaráti szeretet szellemében szeretnének eljárni. A példamutató intézmény az egyik első mérföldköve egyházunk fokozottabb szerepvállalásának, amellyel hajléktalanná vált embertársaink szenvedéseit próbálja enyhíteni. Miután Erdő Péter bíboros, prímás határozatlan időre jóváhagyta és egyházi jogi személyiség elnyeréséhez segítette az Új Jeruzsálem Közösséget, most három újabb, hajléktalankat segítő budapesti intézmény nyitását tervezi Budapesten.

Az Izabella utcai központban reggelit és ebédet adnak, álláskeresésben segítenek, és ehhez internet- és telefonhasználatot biztosítanak. Megfürödhet, tiszta fehérneműt

és egyéb ruhákat kaphat a betérő, és a saját ruháját is mindenkinek kimossák-megszárítják. Haját vágathatnak, ételmisszeresomagot kaphatnak a rászoruló. A központ anyagi lehetőségeihez mérten igyekeznek kiváltani a gyógyszereiket is. Ezenkívül filmklubot és képzőművészket is működtetnek.

Különös az intézmény neve: „Csak Egyet”. A Jó Pásztor-nővérek Occumára meghatározó lelkeségű Eudes Szent János gondolatát visszahangozza: „Egy ember többet ér, mint az egész világ.” Ezt a szemléletet akarják érvényesíteni a központ munkatársai: egyenként kapcsolatba kerülni a hozzájuk fordulókhoz, egyenként gondozást biztosítani. Szeretnék igazán megismerni a nehéz sorsú embereket, Krisztust látni meg bennük, és nem csupán „esetként” tekinteni rájuk.

Három elfüggyönözhető beszélgetősarkuk van, ahová a lelki terheiket letenni akarókat várják a mentálhigiénés munkatársak, szer-

galom ma is eleven, és a „Csak Egyet” központ adja a szakmai-lelki háttérét.

A 2007-es Városmisszió idején arra ébredtünk rá a férjemmel, Kunszabó Zoltán állandó diakónussal és közösségünk más tagjaival, hogy ha szélesebb körben akarunk segíteni, szociális intézményt kell alapítanunk. A Jó Pásztor-nővérek vállalták, hogy egyházi fenntartóink lesznek, és részt is vesznek a munkánkban. Korábban, ha esetem emberrel találkoztam az utcán, mindig maradt bennem némi rossz érzés, hogy nem tudok rajta igazán segíteni, mivel nem tudhatom meg pontosan, ki ő, mi a története, miért került ebbe a helyzetbe. Ma már adhatok neki egy szórólappot, hogy keressen fel bennünket az Izabella utcában, ahol komplex segítségnyújtásra van lehetőségünk: az étkezéstől a tisztálkodáson és az álláskeresésen át a lelki beszélgetésig szolgálatára állunk, kedves szavakkal várjuk. A „Csak Egyet” központ olyan menedék a nehéz sorsú emberek számára, ahol reményünk szerint azonnal megérzik: minden hozánk fordul egyenként fontos számunkra. Hiszünk benne, hogy Istenhez közelebb lépve jobbra fordulhat a sorsuk, és ezt a reményt próbáljuk átadni a számukra is. Ez a keresztény hivatásunk. Őket sokan nem becsülik, lenézik, hibáztatják az elesettséjükért. Számunkra viszont kincsek, mi értékes embereként tekintünk rájuk. Mit számít, hogy ők tehetnek-e a szerencsétlen sorsukról? Csak az a fontos, hogy Jézus jön el hozzánk általuk, éhesen, fázva.

Erdő Péter bíboros úr nemrég óriási bizalmat szavazott nekünk: hozzájárult, hogy az Új Jeruzsálem Közösség egyházi jogi személy lehessen, így ma már három további intézmény nyitását tervezhetjük januárra. Az egyik egy 200 fős éjjeli menedékhely lesz 67 nő és 134 férfi számára, a másik egy hozzá kapcsolódó nappali melegező, a harmadik pedig egy ügynevezett átmeneti szálló, amelyet kiléptető lakhatási lehetőségnek számunk. Ilyen intézmény Magyarországon eddig

zetes nővérek, papok - ilyen lehetőség más, hajléktalan embereket segítő intézményekben nincsen. A „Csak Egyet” központ munkatársai mindenki számára felkínálják, hogy ossza meg velük a gondjait. Tevékenységük forradalmi kísérlet, amely egyedülálló módon ötvözi a személyes evangélizációt és a szociális munkát. Munkájuk által a Katolikus Egyház a korábbiaknál tevékenyebben lehet jelen a legszegényebbek között, a legközvetlenebb eszközökkel, az irgalmasság testi-lelki cselekedeteivel hirdelve nekik a krisztusi örömhírt.

nem volt, és hatalmas szükség van rá, mert a társadalomból kiszakadt emberek újraintegrálásának hatékony helyszíne, eszköze lehet. Önálló, konyhás-fürdőszobás lakóegységekben élhetnek majd itt a rászoruló, 60 nő és 140 férfi, természetesen elkülönítve.

Fontos hangsúlyozni, hogy ezek egyházunk intézményei lesznek, amelyekben a katolikus társadalmi tanítás szellemében igyekszünk majd dolgozni. Rengeteg embernek adhatunk esélyt és reményt általuk. Ez is az evangélizáció egyik formája, személyes módon, ahol egyensúlyban van az Isten szeretetéről szóló tanúságtétel és a szociális munka. Olyan emberek ismerhetnek meg bennünket így, akiket a nyomor, az éhség, a létbizonytalanság gyakran keserűvé, reményvesztetté tesz. A lelki éhség legalább akkora bennük, mint a fizikai. „Ti adjatok nekik enni” - mondta Jézus a tanítványainak. Tudjuk, hogy a parancsa nekünk is szól!

Kis Péter

VÁLSÁG: A VILÁGFELÜGYELET A MEGOLDÁS?

A globális gazdasági berendezkedés csődjéről olvashatunk, amióta beköszöntött a válság, amelyet sokan a „kapitalista rendszer” végőráiként értékelnek. Úgy tűnik, nem lálaltunk ki a recesszióból, a felháborodottak spanyol gyökerű mozgalma október közepén tüntetett a szerinte kizsákmányoló globális rendszer ellen, szolidaritást vállalva a londoni és athéni rendbontókkal, az Occupy the Wall Street az Egyesült Államok pénzügyi központjában tüntet - az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsa pedig az ENSZ elé tárta a gazdasági berendezkedés megjavításának mikéntjére tett javaslatát.

A különböző, baloldali gyökerű tiltakozó mozgalmak által megfogalmazott jelszavak, kritikák az általánosság szintjén mozognak: „Nem áru vagyunk, hanem emberek”, és hogy erkölcsösebb, jobb világot akarnak építeni. A probléma szerintük, hogy nincs „valódi” demokrácia, mivel az üzleti és politikai elit uralja a világot, ahol a pénz diktál. A római tüntetőkből kivált egy erőszakos csoport és az egyházi lapokban is hírt csinált magából azzal, hogy egyéb akciói mellett egy plébániára is betört, ahol ledöntött egy Mária-szobrot.

A válság okaira és megoldására vonatkozó kérdésekre az Egyház berkeiben is megszülettek a válaszok. A Vatikán bankjának elnöke, Ettore Gotti Tedeschi (akit a média besorolt a liberális közgazdászok sorába) az amerikai Catholic World Reportnak adott interjújában a gazdasági visszaesés egyik végső okának a népességbeli visszaesést nevezte meg, ami oda vezetett, hogy egyre többet kell áldozni az idősök nyugdíjára, ez pedig „váratlan” kiadásokkal jár. „A hatvanas években azt hittük, hogy akkor leszünk gazdagok, ha nem lesz gyerekünk. Most látjuk, hogy éppen az ellenkezője történik: szegényebbekké válunk”. A bankokról szólva rámutatott: szükség van bankokra, hiszen azok a kölcsönök kihagyhatatlan közvetítői, és imígyen a gazdasági növekedés motorjai, kétség sem férhet a fontosságukhoz. A mostani gazdasági válságban játszott szerepük más kérdés, de Tedeschi szerint a csupán a bankokat hibáztató magyarázatok legalábbis elégtelenek, hiányosak. Emellett azzal sem értett egyet teljesen, hogy a harag „a gazdagokra” irányul: ha gazdagok vagyunk, akkor ahhoz, hogy gazdagok is maradjunk, az szükséges, hogy mások is gazdagodjanak.

Az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsa október 24-én mutatta be hosszú, *A nemzetközi pénzügyi rendszer reformjéért egy egyetemes hatáskörrel rendelkező közhatalóság távlatában* című jegyzékét. A dokumentum szándéka szerint áttekinti a pénzügyi és gazdasági válság stádiumait, valamint irányvonalakat mutat a reformokhoz, amelyeket mint viszonyítási pontokat az ENSZ és annak ügynökségei figyelmébe ajánl.

A jegyzék diagnózisa szerint az amerikai bankok túlzott hitelnyújtása miatt inflációs spirál indult, ami túlment a kockázatvállalás józan határain, így a csőddel kellett szembenézniük, ami kihatással volt az egész világgaz-

daságra. Emellett a dokumentum bírálja azt a gazdaságilag „liberális megközelítést”, amely nem szimpatizál a nemzetközi piacokba való beavatkozással, valamint megemlíti VI. Pál pápa *Populorum Progressio* című enciklikáját, amely „prófétikusan” megjósolta a gazdaság „liberális felfogásának veszélyeit”. Ez a liberális felfogás a dokumentum szerint ellene van a szabályozásnak és az ellenőrzésnek, valamint utilitarista megközelítése mellett arról beszél, hogy elméletben hogyan kellene működni a gazdaságnak, szemben a valósággal. Végső soron a jegyzék szerzői egy banki világfelügyelet felállítását javasolják, amely stabil és fenntartható szabadpiacot terem majd.

A diagnózissal széles körben egyetért a katolikus sajtó, amely egyébiránt mindig hangsúlyozza, hogy a válság etikai gyökerű, azonban a megoldási javaslattal kapcsolatban

szabadpiaci elméletek nem ismernek olyan „szabadságot”, ami felhatalmazást adna arra, hogy „fedezet nélkül kiadjunk papírokat, majd pénznek hívjuk azokat”. Szerinte részben épp a gazdasági központosítás okozza a problémákat és az olyan gazdasági világszervezetek, mint a WTO vagy a GATT. Ha tehát a központosítás az egyik probléma, akkor nem szabad tovább központosítani.

Sean P. Dialely pedig hozzáteszi: a világgazdaság olyan bonyolult, hogy senki nem látja át, egy világfelügyelet „felvilágosult tervezése” sem fog javítani a helyzeten. A probléma pedig elsősorban nem a „rendszerekkel” van, és ha az államok és a piaci szereplők nem működnek megfelelően, mert tökéletlen emberek működtetik őket, akkor egy világfelügyelet sem fog jól működni. A Catholic World Reportban Mark Brumley egyenesen

már szkeptikus. Mindenekelőtt hangsúlyozzák, hogy a jegyzék nem fejezi ki a Vatikán valamiféle hivatalos álláspontját, az csupán a pápai tanács megoldási javaslatát, amelyet senki nem köteles elfogadni.

Több konzervatív katolikus lap, így a Crisis Magazine és a Catholic World Report cikkei is élesen elutasítják egy világfelügyelet („világkormány”) tervét. Mindenekelőtt leszögezik, hogy a bankokat az állam által hozott törvények is bátorították a felelőtlen hiteladásra, valamint hogy a nyugati világban az állami újraelosztás és a szociális kiadások túl nagy mértéke is oka a válságnak.

Jeffrey Tucker, a Crisis szerzője arra mutat rá, hogy a klasszikus liberalizmus, a

úgy vélekedik: egy ilyen világfelügyelet magában hordja a diktatórikus hatalomgyakorlás veszélyét.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán tanító Szalai Ákos közgazdász is felhívta arra a figyelmet a Magyar Kurírnak adott interjújában, hogy a fogyasztói társadalom a közhiedelemmel ellentétben nem a kapitalizmus, hanem a szabadpiacot ellenzők beavatkozásainak eredménye. Szerinte a szabadpiac hívei ugyanúgy a fogyasztás visszaszorításában érdekeltek, ahogy az Egyház, csak a közgazdászok a takarékosra, az Egyház a lelki javakra helyezi a hangsúlyt.

Szilvay Gergely

A BIZALOM CSODÁKAT TESZ – A PÁRKERESŐKKEL IS!

2011 a családok éve. Úgy gondoltuk, ennek kapcsán „aluról jövő kezdeményezésként” programokat szervezünk olyan fiataloknak és régebb óta fiataloknak, akik párt keresnek vagy párra várnak. A baráti körünkben és közösségünkben, a budapesti Mátyás-templom plébániáján összegyűlő Jézus Szíve Közösségben is sok magányos ember volt, többek között ez is ösztönzött bennünket arra, hogy belekezdjünk a szervezésbe és a párkeresőkért való imádságba.

Az első lépés számunkra az volt, hogy összeállítottunk egy imafüzetet a párkeresők szándékára, és imacsoportokat szerveztünk, hogy ilyen formában is a Jóistenre tudjuk bízni vágyainkat, hogy türelmesen, tisztaságban tudjuk elfogadni ezt az életállapotot, ugyanakkor az ő kegyelmében bízva, imádkozzuk ki Tőle rendelt párjainkat. Nagyon hamar érezhetővé vált az ima ereje, az imádkozók közül egyre többen párra találtak.

Második lépésként imaestet szerveztünk 2011. március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a Belvárosi Ferences templomban. Azt szeretnénk volna, hogy valamilyen Mária-ünnephez kapcsolva valósuljon meg az imaest,

mindenkinek adtunk egy imafüzetet, amit a résztvevők hazavihettek az alkalom után.

Március 27-én a párkeresőknek és párra váróknak kirándulást szerveztünk a Normafához. A borús idő ellenére szép számmal vettünk részt a túrán és közben sok alkalmat teremtettünk az ismerkedésre, aminek meg is lett az eredménye. Idézet egy résztvevő leveléből: „Hála, hála, hála a péntek esteért és a vasárnap délelőttért! Nagy öröm töltötte el szívemet, hogy az imaesten megannyi párkereső társaimmal lehettem együtt, dicsőíthettük és áldhattuk az Istent. Imádkozhattunk saját magunk, egymás, a jegyesek, a házások, a családok boldogságáért. Jó volt látni, hogy több százan voltunk az imaesten. Hála Értetek! Hála az értünk imádkozó házásokért! Hála az Atyáért (szép homíliát mondt)! Hála a szép énekekért! Hála a lehetőségért, hogy a család évében ránk is gondoltatok, valóban milyen jó lenne, ha a kapott kegyelemmel, szeretettel tudnánk élni, s minél többen párt alkothatnánk. Összefoglalva: örültem, hogy van REMÉNY! Az érdekes, értékes kirándulás után az egyik lányt hazakísértem.”

Így minden nap mindenki hordozva van imában.

Október 22-én - első alkalommal - lelkinapot szerveztünk, erre már Erdélyből és a Felvidékről is érkeztek párkeresők.

A lelkinapot dicsőítéssel kezdtük, majd egy házaspár, utána pedig Paszternák Tamás atya gondolatait hallgattuk meg a reményről és a várakozás értékéről. Az előadások után a résztvevők kiscsoportos beszélgetésben oszthatták meg egymással az elhangzottakkal kapcsolatos gondolataikat.

A délután közös imával kezdődött, majd három különböző életállapotban lévő pár beszélt az egymás mellett való döntésükről és az Istenre való ráhagyatkozásról. A tanúságtételek után dicsőítés és szentségimádás következett. Az imádság alatt látni lehetett az emberek arcán, hogy hagyják magukat szeretni az Isten által, hogy közel merik engedni magukhoz Őt és válaszolnak is az Ő szeretetére. Ebben az időben házaspárok imádkoztak azokért, akik személyes imát kértek a szívükben lévő vágyakért. A lelkinap szentmisével zárult, amelynek homíliáját Gulybán Gergely görög katolikus lelkész mondta.

Idézet néhány résztvevő visszajelzéséből: „Sajnos én nem tudtam ott lenni az egész nap folyamán, de a Szentlélek működését így is bőven éreztem, ebből is látszik, hogy a Jóisten áldása kíséri munkátokat. Nagyon sokat adott a délelőtti Németh házaspár tanítása, Paszternák Tamás atya előadása a reményről. A dicsőítés gyönyörű volt. A délutáni tanúságtételek is sokat adtak. A szentségimádás szép volt, megérintőek és gazdagítóak voltak a felolvasott lelki olvasmányok.”

„Szeretnék köszönetet mondani nektek a szombati napért. Bár, nem voltam ott egész nap, azért a lényegen, úgy hiszem, jelen voltam... Hallottam délelőtt az előadást, részt vettem a kiscsoportos beszélgetésen. Szeretnék mindenkinek köszönetet mondani, mert úgy éreztem, hogy nemcsak a Szűzanya, hanem Boldog II. János Pál palástja, ill. védőszárnyai alatt vagyunk/voltunk mindannyian. És persze, Lisieux-i Szent Teréz egyszerűsége és nagyszerűsége is „átjött” a nap folyamán. Hála és dicsőség ezért a Szentháromságos egy Istennek, a Szentlélekkel egyetemben!”

Októbertől kezdve minden hónap második vasárnapján az Örökimádás-templomban (Cím: Budapest, IX. kerület, Üllői út 77.) szentmisét mondunk a párkeresőkért és párra várókért az esti 6-os szentmise keretében. Kérjük, hogy adják tovább ezt az információt, hogy minél több emberhez eljusson a híre. A következő alkalmak: 2011. november 13. 18 óra, 2011. december 11. 18 óra.

Ezúton is köszönjük Szeidel Péter atya és a Nyolc Boldogság Közösség támogatását, hogy helyt adnak „mozgalmunk” rendezvényeinek.

Programjainkról információt kérni és imacsoportokra jelentkezni az imaest25@gmail.com címen lehet.

Dicsőség Istennek a csodáiért, gyógyító kegyelméért és bátorításáért, és hála a Szűzanyának azért, hogy közben jár értünk, gyermekeiért!

Busai Barbara

DIGITÁLISAN IS OLVASHATÓ A KATOLIKUS HETILAP

Az 1945 óta megjelenő, egyik legnagyobb példányszámú országos hetilap friss hazai és világegyházi hírekkel, kommentárokkal, valamint keresztény szellemiségű közéleti, kulturális, irodalmi rovatokkal, társadalmi kérdéseket elemző riportokkal, interjúkkal, jegyzetekkel jelenik meg hétről hétre és immáron digitális formában is olvasható a www.digitalstand.hu oldalon.

Az érdeklődők a kéthavonta megjelenő Új Ember Magazint és a Mértékadó című rádió- és televízióújságot is megtalálhatják a weboldalon, amely a lap rendszeres mellékleteként személyes hangvételű ajánlókkal, interjúkkal hívja fel a figyelmet az adott hét fontosabb műsoraire. Az on-line lapáruház a nap 24 órájában ügyfelei rendelkezésére áll, így a világ bármely pontján, a nap bármely szakában megvásárolhatja, elolvashatja vagy újra előveheti kedvelt katolikus hetilapját.

A Heti Válasz kiadói és a Netspring Kft. fejlesztői tudásbázisával létrehozott platformfüggetlen on-line lapolvasó szolgáltatás

Szentírás vasárnapján új, magyar nyelvű evangelizációs kezdeményezés indult. A 2004-ben, Horváth István Sándor szombathelyi egyházmegyes pap által indított e-mail-es evangéliumszolgáltatás bővült azzal, hogy az interneteléréssel rendelkező, legmodernebb mobiltelefon-készüléken is elérhető a Napi Evangélium.

A telefonokra fejlesztett alkalmazás a mindennapi evangélium olvasásán kívül lehetővé teszi a naptár szerinti keresést, a kedvenc részek

- a Digitalstand - vezetői két jelentős előrelépésről számoltak be nemrég sajtótájékoztatójukon. Az egyik a tartalmi bővülés: a napról napra gazdagabb és immár ötvennél is több digitálisan előfizethető kiadvány közé Magyarország három vezető sportmagazinja is bekerült. A másik: a Digitalstandhoz való hozzáférés módja is kiegészült, immár nemcsak táblagépeken és PC-ken, hanem Androidos okostelefonokon és iPhone-on is kényelmesen olvashatók a papírújságot digitális verziói.

Digitális magazinok évek óta léteznek, de csak most állnak tömegesen rendelkezésre azok az eszközök, amelyek olvasásukat hétköznapi, kényelmes szokássá emelhetik. A táblagépek és az okostelefonok terjedésével párhuzamosan az App Store meghonosította a tartalomvásárlás kultúráját, így a felhasználók digitális formában is igénylik a minőségi, fizetős médiatartalmat. Ezt a hullámot lovagolja meg a vezető magyar on-line újságosstand, a Digitalstand.

elmentését és Facebookon történő megosztását.

Az alkalmazás fejlesztésének célja az volt, hogy az egyházi év liturgikus rendjének megfelelően az adott napon a szentmiséken elhangzó evangéliumot olvashassák azok, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak részt venni a szentmisén. A napi evangéliumi részlethez magyarázat (elmélkedés) és ima tartozik.

A püspöki kar korábbi irodaigazgatója így vall az alkalmazásról: „Egy könyv alakú

A kiadói háttérrel életre hívott megoldás célja, hogy minden tartalomfogyasztó eszközön biztosítsa a digitális olvasás élményét a szolgáltatás indulásától kezdve valamennyi számítógép- és tabletplatformon elérhetik. Mostantól a hazai okostelefon-tulajdonosok egymillió táborra is kényelmesen, mobilkieljáró optimalizált formátumban olvashatják digitális lapjait a két nagy platformon, Androidon és iPhone-on. A potenciális olvasótábor egy részének már most van ilyen készüléke, a jövőben pedig sokan tervezik a vásárlását. Az okostelefonok tulajdonosaira jellemző, hogy keresik készülékük új lehetőségeit és a magyar tartalmakat, így a Digitalstand létező igényeket elégíti ki.

Az Új Ember kiadványait nagy engedménnyel fizetheti elő a Digitalstand honlapján, így ez a lap külföldön élő rokonai, magyar barátai és ismerősei számára összekötő kapocs lehet Magyarország és a Magyar Katolikus Egyház felé.

Rátkai Balázs

bibliát nehéz volna bárkinek is állandóan magával vinnie. Mobiltelefonnal viszont szinte mindenki rendelkezik már, beleértve a fiatalokat is. Kézenfekvő tehát, hogy a telefonok segítségével tegyük elérhetővé az evangélium tanítását. A mobiltelefonok kiváló eszközök lehetnek az új generációk evangelizálására.”

Android rendszerű telefonok tulajdonosai az Android Marketben, iPhone készülékkel rendelkezők pedig az App Store-ban találják meg az evangélium365 alkalmazást. FJ

MEGÚJULT VELI BEJ BUDAI TÖRÖKFÜRDŐJE

A Császár fürdő udvaránál, a Hild József tervezte, klasszicista épületegyüttes és a huszadik század második felében épült kórházzsármay által közrefogva rejtőzik a budai Duna-parton az a török kori ékszerdoboz, amely most megújulva tehet szert nagyobb ismertségre. A rekonstrukciót az Irgalmasrend megbízásából Virág

Csaba kétszeres Ybl-díjas építész tervezte. Jelenleg a próbaüzem utáni karbantartó munkálatok zajlanak a létesítményben.

A török kori fürdőt valójában nem a névadó Veli bej, hanem Szokollu Musztafa budai pasa építtette, a legújabb kutatások szerint 1574-ben. A török hódoltság korának építőmesterei jó munkát végeztek, hiszen annak ellenére maradt ránk csodálatos épségben

a fürdő, hogy forró vizes mocsárra épült. Alapjait 60-80 centiméter átmérőjű cölöpök alkotják, fala faragott kőfal. A XVIII. századra a fürdő előcsarnoka már elpusztult, centrális, négyzet alakú magja azonban épen megmaradt. A rekonstrukciós munkálatokat a rendszben saját forrásból, részben a Turisztikai Célelőirányzat forrásaiból fedezte.

A munkák során folyamatosan egyeztettek a műemlékvédelmi szakemberekkel, hiszen kiemelten védett épületről van szó. Az új főbejárat a Duna felőli oldalra került, ahol a fürdőt a kórházzsármay földszintjén át lehet megközelíteni, ahonnan nagyméretű üvegfa-lon át rá is látunk az épületre. A törökfürdő csarnokában öt különböző víz hőmérsékletű medence várja a vendégeket, míg a körülöt-

te kialakított „kerengőben” wellnessrészleg kapott helyet, szaunával, gőzkabinokkal, masszázshanyokkal.

A központi, nyolcszögletű gyógymedence nem vízforgató, hanem átfolyó rendszerű feszített víztükör, mely megoldás azért fontos, mert a gyógyvíz gyógyhatása így inkább megmarad (radon). A fürdőt egyszerre 80

vendég használhatja majd, akik háromórás turnusokban fordulhatnak meg a létesítményben. A műemlék épületben egyes eredeti részleteket (például a korabeli mészko padlót és a mázas belsővel készült vízvezetékeket) üveglappal fedtek le, így a látogatók is megcsodálhatják azokat.

O.M.-hg.hu

mert úgy éreztük, hogy a Szűzanya is meg akarja áldani ezt a kezdeményezést. A magányosság sok sebet ejt a szíveken. Fásulttá, bizonytalanná, kiábrándulttá, örömtelenné teheti az embert. Erre akartunk NEM-et mondani a Szűzanya IGEN-jével Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, a fogantatás, az élet kezdetének ünnepén. A Szűzanyával akartunk IGEN-t mondani az örömről, a bizalomra, a reményre és arra az álomra, amit Isten álmódott rólunk, amikor megalkott bennünket férfinak és nőnek.

Az imaest a zsúfolásig telt templomban szentmisével kezdődött, amelynek főcelebránsa Héray András atya volt. A szentmisét tanúságtételek követték, egy jegyespár és egy házaspár osztotta meg egymásra találásuk történetét, és buzdította a jelenlevőket a kitartó imára és az Istenbe vetett bizalomra. Majd dicsőítés és szentségimádás következett. Ez idő alatt házaspárok jártak közben azokért, akik személyes imát kértek a szívükben levő vágyakért.

Az imaestet egy előre megszerkesztett imafüzet közös imádkozásával folytattuk. Ehhez

Június 4-én újabb imaestet szerveztünk az Örökimádás-templomban, ahová több mint 250 férfi és nő jött el, hogy együtt imádkozzon a párkeresők szándékára. Ezen alkalommal a szentmise főcelebránsa Burbela Gergely verbita szerzetes volt, aki az Istenre való ráhagyatkozásról, Isten tervének elfogadásáról beszélt.

Nyáron is folytattuk a programok szervezését, pl. piknikre, kerti partira, kirándulásra, közös filmnézésre, medugorjei zárandoklakra hívtuk az embereket. Terjedt a hírünk, már több száz párra váró fiú és lány lépett velünk kapcsolatba.

Az ismerkedésre lehetőséget adó programokon kívül az imára is nagy hangsúlyt fektettünk. Szeptemberben és októberben 8 imacsoport indult újjára Budapest több plébániáján, külön a fiúk, külön a lányok részére. Ezek az ima- és támogató csoportok havonta találkoznak csoportvezető irányításával és megosztják tapasztalataikat, nehézségeiket, örömeiket, illetve imádkoznak egymásért és jövődöbéli házaspárjaikért. A csoportok 8-10 fősek, a csoporttagok imalánc formájában imádkoznak egymás kéréseiért,

SZENT ERZSÉBET ÜNNEPE

2011. NOVEMBER 19.

*Hálaadás a
80 évért*

Közös hálaadásra
hívjuk az egyházmegyék
karitás munkatársait
és önkénteseit a budapesti
Szent István-bazilika
altemplomába.

11 ÓRÁTÓL KÖZÖS PROGRAM

előadások | beszélgetések | agapé

16 órakor

ünnepi hálaadó szentmise a közös szolgálatért
a bazilikában a püspöki konferencia tagjaival

HELYSZÍN:

Budapest, Szent István-bazilika altemplom
(Szent István tér 1.)

További információk:
www.karitasz.hu

